

תת"ע 11765/06/22 - חאלד שנאן נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 11765-06-22 מדינת ישראל נ' שנאן
תיק חיצוני: 11250690978

מספר בקשה: 6

בפני	כבוד השופטת יונת הברפלד-אברהם
מבקש	חאלד שנאן
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. לפני בקשת המבקש לקבוע כי מועד תחילת פסילתו, בהתאם לגזר הדין, יחל ביום 12.11.22, אז נלקח רישיונו של המבקש על ידי שוטר. אישור מתאים צורף.
2. המשיבה מתנגדת למבוקש וטוענת כי הסמכות לחשב מניין ימי פסילה נתונה למשרד הרישוי בלבד, כך בהתאם להלכת ג'אבר. עוד טענה המשיבה כי לא די היה בכך כי הרישוי נלקח על ידי השוטר אלא כי על המבקש היה להפקיד תצהיר חלף הפקדת רישיון במזכירות בית המשפט, היא הרשות הפוסלת. ב"כ המשיבה הפנה להלכת סלוצקי, על פיה פסילה אינה יכולה לעמוד מבלי שהופקד הרישוי.
3. בהלכת ג'אבר (בש"פ 9075-12, מוחמד ג'אבר נגד מדינת ישראל, פורסם במאגרים המשפטיים), אליה הפנה ב"כ המשיבה, העורר, ג'אבר, טען כי רישיונו נלקח על ידי המשטרה, כך שלא יכול היה להפקידו בבית המשפט ולכן תקנה 557 (ב) לתקנות התעבורה, אינה חלה במקרה שכזה, אלא מתייחסות לרישיון שאבד. עוד טען העורר שם, כי הפקדת רישיון הנהיגה במשטרה, ממלאת אחר תכלית החקיקה המורה על הפקדת תצהיר חלף רישיון ודי בהפקת הרישיון במשטרה, כדי למלא אחר דרישת הפקדת הרישיון. יוזכר כי גם במקרה שלפני, רישיונו של המבקש נלקח על ידי השוטר.
4. בית המשפט העליון קבע כי הסמכות לדון במניין הפסילה, אינה של בית המשפט אלא של משרד הרישוי. בית המשפט, כך נקבע, סיים את מלאכתו עת נתן גזר דין. אין מדובר בתיקון טעות שנפלה בגזר הדין ומדובר בעניין מנהלי ולכן, כך נקבע: **"פרשנותו הישומית של גזר הדין מעת הינתנו נתונה לרשות הרלבנטית אשר אמונה על ביצועו, ואינה מונחת עוד לפתחו של בית המשפט. ודוק: אי-הפקדת הרישיון במזכירות בית המשפט היא אירוע או מחדל חדש, שמועדו הוא לאחר מתן גזר הדין, וכפועל יוצא ממנו - ולא מגזר הדין - נוצרה המחלוקת בנושא חישוב מניין ימי הפסילה. משעה שבית המשפט קם מכסאו, "נתונה פרשנותו של גזר**

הדין לגורמים האמונים על ביצועו, והם רשאים להתייעץ עם הגורמים המקצועיים הרלוונטיים" (רע"ב 4017/08 אליהו נ' שרות בתי הסוהר [פורסם בנבו] (9.9.2008) (להלן: עניין אליהו)).

5. פסק דין מאוחר יותר של בית המשפט העליון, חזר על אותה קביעה לעניין חישוב מניין הפסילה : "בעניין ג'אבר, התקבלה עמדת המדינה ולפיה בקשה לחישוב מניין ימי פסילת רישיון נהיגה תהא בסמכותה של רשות הרישוי. בתוך כך, נדחו מסלולים אחרים להגשת בקשות כגון דא: הגשת בקשה למותב אשר גזר את הדין והטיל על המבקש את עונש הפסילה; או פתיחת הליך חדש המנותק מן ההליך הפלילי, בין אם בדרך של בקשה למתן סעד הצהרתי בהליך אזרחי, בין אם בדרך של בקשה שתידון בפני בית משפט לתעבורה (ראו בטענות המדינה בפסקה 8 לפסק הדין)" (ע"פ 7323/19 אחמד אבו שריפה נגד מדינת ישראל, פורסם במאגרים המשפטיים).

6. בעניין שריפה, טען המערער שם, כי יש להבחין בין חישוב מתמטי של הפסילה, עניין טכני ובין חישוב מהותי, הדורש בירור עובדתי, אולם בית המשפט העליון חזר על קביעתו בעניין ג'אבר, כי כל עניין הנוגע לפסילה נתון לסמכותו של משרד הרישוי.

7. אם כך, על המבקש להגיש את בקשתו לחישוב מניין ימי הפסילה, לרבות מתי זו החלה, למשרד הרישוי, לו הסמכות לדון בסוגיה.

ניתנה היום, י"ג כסלו תשפ"ג, 07 דצמבר 2022, בהעדר
הצדדים.